

AQUILA

Magazin

2018. október
VII. évfolyam 10. szám

AQP

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

3620/3274793

www.aquilapart.hu
aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 7. évfolyam 10. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes párt-program is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értenni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

MEGHÍVÓ

SZERETETTEL MEGHÍVUNK MINDENKIT OKT. 14.-én vasárnap 13 ÓRAKOR KEZDŐDŐ AVILAI SZT. TERÉZ TISZTELETÉRE RENDEZETT SZOKÁSOS ÜNNEPÜNKRE, MŰSORUNKRA.

Helyszín: Tószeg külterület, Fürj utcai Avilai Szt. Teréz templomunk.
Műsor: vers, beszéd, színdarab, zene, végén közös piramis látogatás, étkezés beszélgetéssel.

Szeretettel várunk!

AQUILA egész tagsága

kép: Tószeg Avilai Szt Teréz magántemplom

Pável Márta

Avila i Szt. Terézt ismét ünnepeljük

Október 15. a hivatalos Teréz ünnepünk.

A mi lelki anyánk különösen közel van hozzánk, nekünk olyan, mint egy kotlós mama, akinek mi a csirkéi vagyunk és állandóan a szárnyai alatt élünk, s Ő vasfegyelemmel vigyáz ránk, nevel minket, s így megyünk Isten felé.

Isten igen kegyes hozzánk, SASokhoz, hogy ilyen óriási lelki segítőt adott nekünk. Szt. Teréz a mi parancsnokunk, és igen szerető mamánk. Olyan, mikor hazatérünk a nevére szentelt kis templomunkba (lásd a fenti képet is), mintha ezer öleléssel, állandón tárt karral várna minket. Nagy kincs Avilai Szt. Teréz a világunknak, az Egyháznak, de nekünk kimondhatatlan hatású.

Megtanította velünk **„Ha Isten a tiéd, semmid nem hiányzik: Isten egyedül elég!”** Ennél fontosabbat nem is taníthatott volna. Köszönjük, köszöntünk, szeretünk Téged drága Szt. Teréz mamink.

Marton Janka

„Ti, kik velünk meneteltek” –

Részletek Avilai Szent Teréz verseiből

Van, hogy a lélek, bár tudja, hogy Isten körbe fonja őt, mégis a saját burkába zárul és magába gubódzva szenved, gondoktól, melyekbe belecsavarta magát, gondolatoktól, melyeket önmagának vetít, tehetetlenségétől, mellyel önmagát bénítja le. Vagy egyszerűen csak ráakódott a világ pora és nem kap levegőt a lelki szmogban, mely a környezeten ül. Ilyen lelkiállapotban hathatós gyógyszer: Avilai Szent Teréz verseinek olvasása.

Teréz sem tesz úgy, mintha a földi lét tökéletes lenne, verseiben is feljajdul a földi élet nehézségének fájdalma. „*Siralomnak völgye/ez a földi*

lakhely,/az a való élet,/mi az égben van fenn./Engedd Uram, hogy/ lakom ott legyen/Vágyom látni Téged, s halni, Istenem (...) Hosszú gyalogösvény/ez a földi élet,/ kijelölt lakomban/ számkivetve élek./ Ó, Ura mindennek,/ nincsen itt helyem!/ Vágyom látni Téged,/ s halni, Istenem.”

Ám Teréz nem áll meg a szenvedésnél, Ő mindig felfelé tekint, és megmutatja a kiutat. Rávezet, hogy Isten nem a földi életen túl vár, nem egy távoli lény, nem vagyunk magunkra hagyva egy siralomvölgyben nélküle, hanem itt van, mindennél közelebb, a lelkünk mélyéből szól és csak arra vár, hogy észre vegyük: „És ha talán mégse tudnád,/hol találsz meg Engemet,/ne keress se lent, se fent,/se itt, se ott, hanem tudd hát:/Engem Benned lelni meg./Te vagy otthonom s lakásom,/Te vagy szállásom és házam,/kopogtatok télen, nyáron,/gondolatod ha találom/zárva és nincs kulcs a zárban.”

Arra vár, hogy engedjen a lélek a szorításából, a zártságból, kinyíljon és átadja magát Urának: „Itt vagyok,

szívem, vegyél fel,/ adom magam két kezédbe,/ ime szolgád teste, lelke,/ minden zsigerem s reményem;/ megváltásom, Vőlegényem,/ Tiéd legyen mindenem! Mi a terved énvelem?”

Teréz rámutat, hogy a boldogság kulcsa: az átadás. Amikor hagyjuk a burkot, melyet magunkra vontunk, megrepszteni, amikor hagyjuk a határainkat összetörni, amikor átadjuk magunkat annak a létnek, mely korlátokat nem ismer, akkor visszaadjuk lelkünknek azt a létet, mely valódi természete, s így már nem szenved bennünk. Saját börtönünk kulcsa nálunk van. „Ha a lélek Istenének/adja át magát,/s e világtól elszakadva/ keres más házat,/élet fájára talált:/a szent keresztre,/miként virágokon járva,/jut föl a mennybe.”

Majd a lélek ebben a szabadságában, megszabadulva lekötöttségéből, Isteni társára talál: „Vele, a végtelen Lénnyel/kötöd össze semmi lényünk,/végest kötsz a végtelennel,/szeretsz, bár szeretned nem kell/naggyá teszed semmiségünk.” Ide érkezve Teréz verseiben átéljük, ahogy a végtelen boldogság ég benne, abban az egységben, melyet Istenben megélt: „Boldog a szív, mely Istenért lángol,/ki minden gondolatát általjárja,/lemond érte a teremtett világról,/dicsre s öröme Benne rátalálva,/magát is hanyagolja mindahányszor,/csak Istenért tesz mindent. Őt vigyázza,/eképp hajózik

derős türelemmel,/míg bösz hullámokat tornyoz a tenger.” Innentől a lélek már sohasem magányos: „Magamat átadtam én,/cserét csinálunk mi ketten:/Szerelmesem lett enyém/s én Szerelmesemé lettem./Az édes vadász nyila/eltalált, s legott aláhullt/szerelmem karjaiba/lelkem, a bénult, az ájult,/ s újjászületve megújult:/ cserét csinálunk mi ketten:/ Szerelmesem lett enyém/s én Szerelmesemé lettem./Nyilvesszejét rám kilötte/szerellemmel mérgezett/lelkem hódol Őelőtte/Teremtőmmel lettünk egyek:/nem akarok más szerelmet/Istené immár a lelkem/Szerelmesem lett enyém/s én Szerelmesemé lettem.”

Ám Teréz itt sem áll meg, nem őrzi meg kincseit magának: „„Kereszt lábához borulj,/és vezessen Jézus úr!/Fénye fejetekre hull,/vigaszt másutt hol találnánk, kármeli apácák?/Ki vigyázza szivét s folyton/fogadalmaira gondol,/megszabadul minden gondtól,/elűz bánatot és ármányt./kármeli apácák.” Csapatot gyűjt, hadsereget, mely Istenben él és Őneki szolgál, hogy kiszabadítsa börtönükből a többi lelket is, hogy minden lélek megélhesse Istenhez tartozását: „Ti, kik velünk meneteltek,/e zászló alatt, mi itt leng,/kakasszóra, jó ha letek/nincs béke a földön itt lenn./Kapitányok Kapitánya/Istenünk volt halni kész/kövessük Őt, a vitézt/hisz mi küldtük a halálba./Győzelemről szól a fáma/és Őt dicsőíti minden./Kakasszóra jó, ha keltek, hiányzik e földről Isten.” Legyünk tehát Teréz méltó követői! Lecsüggesztett fej helyett meneteljünk vele az égbe!

„Ne legyen hát egy se gyáva,/életét ne féltse senki/megőrzi, ki elveszíti,/ki feladja, megtalálja (...).”

Forrás: Avilai Szent Teréz: Versek, A lélek kiáltásai Istenhez. Eötvös József Könyvkiadó, Budapest, 2006.

Pável Márta

AQUILA szeptemberi-októberi vegyes észrevételei -Kutatók, MTA kontra Kormány?

Megy a sivalkodás, a vita a Tudományos Akadémia berkein belül a kutatók érdekeinek vélt sérelme miatt. A kormány - nem szó szerint közvetítve-, de ugyanazt mondja, hogy más csoportosítás várható, de nem lesz kevesebb pénz a rendszerben, hanem inkább több.

Jó, én erre azt mondom, hogy nem tudom mi az igazság, de majd meglátjuk. Viszont az életemben 2 évtizedet kutatóintézetben dolgoztam, jól ráláttam a dolgokra, amiről egy erős véleményem alakult ki. Nem teljesen osztom a Kormány nézeteit, viszont annak szerintem nincs értelme, hogy tehetségtelen, de szorgalmasan kutatókat tartunk kutató intézetekben. Nem látom értelmét annak, hogy labor/biokémia, analitikai gyakorlatokat végezzenek 20-30 éven át, lemásolva külföldi recepteket, hátha nekik is bejön valami új. Ennyi éven át állami fizetést kapni csak azért, hogy készséget szerezzenek, enyhe túlzás.

Az AQUILA szerint és szerintem is, kellene egy kutatói szakmai felmérés, ki, mennyi idő alatt, mit, milyen újat, milyen fontos eredményt tudott felmutatni. Az intézeteket kívülről felügyelő bizottság döntse el ez kell vagy nem? Nem kell félni

a visítózástól, médiától, a hasznos tevékenység a lényeg. Tudom, egy-egy eredmény sokszor nem pár év alatt jön ki, de aki ezekhez ért, tudja minek van értelme és minek nincs. Azokat, akik csak bejárnak és kutatgatnak pl. 2 évtized alatt sem értek el felmutatható eredményt, el kell küldeni tanárnak, vagy egyéb hasznosabb területre, vagy olyan újrakalkulált (levett) fizetést kell adni eredménytelenségük miatt, hogy maguk menjenek el. Azokat az embereket kéne megtartani, akik tehetségesek, vagy már nemzetközileg is elismertek, és a kutatás területén jelentős eredményeket tudhatnak magukénak. (Akik csak utazgatnak, konferenciáznak, de 20 éve semmi lényeges eredményt sem tudnak felmutatni, azokat át kell szervezni.) Eredményes kutatóknak sokkal több fizetést kellene adni, jobb felszerelést, sokkal nagyobb lehetőségeket.

(Higgyék el a kutatóintézetekben bármelyik ott dolgozó őszinte ember össze tudna állítani a létszámuk 20-30%-át fedő listát, akiktől, ha megválnának, semmi hiány sem lenne, pl. aki csak egész nap kémcsöveket rázva tálalja magát...) Nem sok középszerű kell, hanem kevesebb, de ütősebb kutatói magyar csapat. **Tudom nem mindenki lehet zseni, de akik azok, azokat nagyon kellene támogatni**, hogy ne külföldre fussanak, itthon meg csak az maradjon, aki nem kell sehova sem. Ha egy kutató nem zseni, de közelít afelé, arra áldozni kell, talán kihozható belőle a legtöbb, a tehetségtelenek elküldésével pénz szabadulhat fel, így több jut fizetésre, felszélésekre, anyagokra stb. ergo jobb helyzetbe kerülhetnének. Magyar közmondás szerint vannak, akik az ész hiányát szorgalommal pótolják, ha vannak ilyenek nem baj - ha valóban precízek és szorgalmasak, kellene-, ha egy-egy zsenibb kutató irányítja őket arra, amit kell tenni. De az okosabb legyen aki irányt mutat, és ne fordítva, mert sokszor ez is előfordul. Ugyanis nem ritka eset, amikor egy okosabb kutatóból él a főnöke.

Reálisan, mindenkinek hazánkban a kutatási tevékenység teljes körét, érdekeit kellene nézni, és megfelelő helyre, megfelelő embereket kellene alkalmazni. Nem kellene megsértődni azon, hogy aki kutató akar lenni, annak belátható időn belül eredményeket is kell produkálnia, ha nem teszi, akkor kiegészítő személy lehet, aki kutató keze alá dolgozik, de akkor annyi juttatást is kapjon.

Nekem nem derült ki világosan ez-e a kormány célja, de szerintem minden kutatónak le kellene tenni egy olyan eredményes listát, ami fölött a felettesei dönthessenek; a kormány távlati céljainak, a gazdasági érdekek, a kutatás mobilitásának, kutatásfejlesztésnek és a kutatás minőségének megfelelően, hogy kik maradjanak meg és kik menjenek más területekre.

Tudom, hogy ez sokaknak nem tetszik, de én ezt tartom igazságosnak.

-Görögországban eltűnt honfitásunk

A hírek szerint egy görög halászfalunál eltűnt egy miskolci nyugdíjas 69 éves férfi. Hát magam is voltam ezen a részen, nem egy hatalmas valami, hacsak tengerbe nem fulladt, nem tudom elképzelni, hogy tűnhetett el. Nagyon sajnálom, hogy ilyen megtörténhet. Sajnos nevetséges indokokat is lehet olvasni, például illet, hogy biztos, hogy nem fürödni ment, mert a fürdőnadrágja ott volt a szállón. Hát nem tudom ki hogy van ezzel, a férjemnek is, meg nekem is három-négy fürdőruha van ilyenkor mikor nyaralunk. Honnan tudják, hogy mennyi volt vele? Szerintem nem lehet biztosra kiszűrni, hogy nem a tengerben vészett el. Nagy kérdés, hogy egyedül volt-e, vagy valakivel utazott, de akkor sem szoktak egyágyasban lenni. Szerintem itt is van egy úr. Mindenesetre szomorú, hogy egy nyaralásból egy ilyen tragédia lesz, az idő már ketyeg, lassan 10 napja hogy eltűnt.

Őszinte részvétünk a történetek miatt, s reméljük a legjobbakat.

-I. János Pál pápa 40 éve...

I. János Pál pápa 33 napos pápaságának, 40 éves halálának évfordulójára egy gondolat. Ő volt a „mosolygós Pápa”, akinek állítólag a halálakor egy halvány mosoly volt az arcán. Őt mindenki tisztességesnek és nagyon becsületesnek tartotta és az is volt. Még 70 éves sem volt, akár húsz évig tudott volna még Pápa lenni, sok minden másképp lett volna, Őszintén sajnálom és kérem az Isten áldását rá, hogy bátor és tisztességes életét jutalmazza meg.

-Demszky - Gyurcsány –nekem végtelen- szánalmas páros

A két lejárt lemezű Demszky - Gyurcsány szánalmas visszatérési igyekezete elég szomorú, mondhatnám erősen tragikus. Miért nem szól már nekik valaki? Elrettentő, mikor az emberek nem mérik fel, lejárt az a kor, amit még mindig erőltetnek, és akkor sem tettek jól, csak feneketlen meggazdagodásukat okozta. Tán fogyóban van a pénzük? El kell adni a villákat, hű de sajnálnám... Miért nem látja Gyurcsány - ja és ahogy Demszky mondja: ha mögé állnak akkor indul...-, hiába hirdeti meg a Kormány döntögetést, pár megtévedt régi komcsin, jól megfizetett pártemberen kívül, s akiket Ferike simogat, azokon kívül alig vannak mögötte.

Nem veszik észre, többet ártnak a baloldalnak mint használnak? Szörnyű, amikor az ember nem tudja, hogy mikor elég, hogyan nem képes a dolgokra figyelni, hogy nincs egy igaz barátjuk, aki leállítaná őket, ne tegyék magukat nevetségessé.

-Andy Vajna abbahagyhatná már a közéleti tevékenységeit és a magyarságot, a hazánk népére vonatkozó lekicsinylő megjegyzéseit. Aki nem tanulta szét az agyát, annak valószínűleg a lelki nívója is eszerint alakult. A ma nézhető tv-műsorok a nulla alá estek, színvonalban pedig erősen mínusz tartományba süllyedtek. Azon gondolkodom, hogy minden csatornát kikapcsoltatok, mert ennyi szemét, obszcén, nihilista műsorra nincs időm.

Kérjük a Kormány hallja meg egyre erősödő kiáltásunkat, változtasson, és egy olyan személy kerüljön Andy Vajna helyére, aki megbecsüli a népet, és szellemi felemelkedést is akarna a műsorok kitűzésével.

Rizmayer Péter

Eckhart Mester *Az isteni vigasztalás könyve*¹ című művének lehetséges magyar vonatkozása

Eckhart Mester az egyik legjelentősebb középkori keresztény misztikus gondolkodó volt. Életéről kevés biztos adat maradt fenn. 1260 körül született Thüringiában, lovagi nemzetségből. Igen fiatalon belépett a domonkosok rendjébe. Párizsban tanul,

¹ Eckhart Mester: *Az isteni vigasztalás könyve*, In: *Az értelem fénye, Fiatalkori művek, német prédikációk tanközltemény és értekezések*, Kairosz Kiadó, Budapest, 2010. 355-417.

Albertus Magnus (róla a 2018. szeptemberi számban írtam) halálának évében (1280) kezdi meg tanulmányait Kölnben a domonkos rend teológiáján. 1293-ban Párizsban tanít. Alig egy évvel később kinevezik (Eckhart ekkor 33 éves) a domonkos rend thüringiai helynökének, aki egyúttal ellátja az erfurti rendház házfőnöki teendőit is. Ez a közel négyéves időszak nagy fordulatot jelent az életében, mert a tanulmányokkal telt évek után tanítói és lelki vezetői munkát kell végeznie. 1302-ben újra Párizsban van, ezúttal a „Szent teológia” mestere lesz. 1303-ban megválasztják a szászországi tartomány főnökévé. 47 kolostor tartozik hozzá, ami igen sok utazással (ezek nem egyszer gyalogszerrel történhetnek csak), feladattal jár. 1307-ben az egész domonkos rend rendfőnök-helyettesévé választják.

Nagy kitüntetés éri, amikor másodszor is Párizsba küldik tanítani (korábban csak Aquinói Szent Tamást lehetett kétszer Párizsban). Ezt követő időszakban Strassburgban van, mint a rend főnökének helyettese. Szerzetesi kolostorokban és női zárdákban folytat prédikatori, lelki vezetői munkát. Ebben az időszakban keletkezett *Az isteni vigasztalás könyve*.

A 60. évét betöltött Mestert 1320 körül Kölnbe hívják, hogy a rend teológiai képzésének vezetője legyen. Többek között Magyarországról is ide küldik a tanulni vágyó szerzeteseket. 1326-ban inkvizíciós eljárást kezdenek ellene. Eckhart a vádakra méltósággal és bátran válaszol az ún. „Igazoló irat”-ban. A pápához fellebbez. A 67 éves Mesternek Avignonba kell utazni, ahol a kölni vádatat felülvizsgálják ugyan, ám a 108 eretneknek tartott tételből 28-at mégis elítélnek, közülük 17-et eretnekséggel, a többit annak gyanújával vádolják. 1329. március 27-én jelenik meg a tanításait elítélő pápai irat, azonban ezt a megaláztatást már nem kell megélnie. 1328-ban tisztázatlan körülmények között, valószínűleg Avignonban meghal. Halála után a domonkos rendben nyilvánosan elhallgatták, bár írásai bűvópatakként tovább éltek. Műveit latin és német nyelven írta.

Az isteni vigasztalás könyvét Eckhart németül írta, a szakirodalom Eckhart legnehezebben értelmezhető művének tartja, ám ugyanakkor öregkori gondolkodói világának megértéséhez egyfajta kulcsnak is tekintik. Széles körben a mű címzettje a sorcsapásoktól sújtott Habsburg-házból származó „magyarországi Ágnes”, aki férjét, az utolsó Árpád-házi uralkodót, III. Andrást 1301-ben vesztette el, néhány évvel később atyját (Albert királyt) gyilkolták meg, majd 1313-ban édesanyja hunyt el.

Eckhartot a mű megírására valószínűleg mostohalánya, Árpád-házi Erzsébet (1292-1336) magyar királynő kérte fel, aki az Árpád-ház utolsó sarja volt férfiágon. Erzsébet nagynénjei között találjuk Szent Erzsébetet, Szent Margitot, Boldog Kingát, Boldog Jolánt. Erzsébetet már gyerekként eljegyezték, a házasság azonban nem jött létre. A svájci Töss domonkos kolostorának lakója lett, itt élt 28 évig, egészen haláláig. Ez alatt az idő alatt szinte állandóan beteg volt, élete utolsó négy évében pedig fokozatosan teljesen megbénult. Fennmaradt korabeli [legendája](#). A római katolikus egyház boldogként tiszteli, habár hivatalosan nem avatták boldoggá.

Végül álljon itt a műből két rövid részlet:

„Azt állítják a mesterek, hogy közvetlenül az égbolt alatt izzó lángtenger lobog, de a mennyet mégsem érinti. Mármost egy másik írás azt mondja, hogy a lélek legmélye nemesebb, mint a mennybolt legteteje.” (372. o.) „Ezért, ha teljes örömet és vigaszt akarsz találni Istenben, akkor ügyelj rá, hogy mentes légy valamennyi

teremtmenytől és az általuk nyújtott vigasztól. Amíg a teremtmények fontosak számodra és vigasztalóak, biztos, hogy addig nem lesz igazi vigaszra. Ha viszont csak Istennel tudsz vigasztalódni és semmi mással, akkor Ő igazából megvigasztal, Ővele és Őáltala pedig minden, ami örömet ad. Ha az nyújt neked vigaszt, ami nem Isten, akkor nem lesz vigaszra sem itt, sem ott. Ha viszont a teremtményekkel nem vigasztalódsz és nincsenek inyedre, akkor vigaszt éppúgy találsz itt, mint amott. Ha egy kelyhet teljesen ki tudnánk üríteni és üresnek megtartani mindentől, ami megtöltheti, és még levegő se jutna belé, akkor a kehely megtagadná és elfeledné a természetét, s az üresség fölrepítené az égig. Éppígy a lelket Istenhez emeli fel, ha mentes valamennyi teremtménytől, ha szegény és üres.” (382. o.)

Források

- Meister Eckhart: *Tizenöt német beszéd*, Kráter Klasszikusok 4., Kráter Műhely Egyesület, Pomáz, 2000.
- Eckhart Mester: *Az értelem fénye, Fiatalkori művek, német prédikációk tanköltevény és értekezések*, Kairosz Kiadó, Budapest, 2010.
- [https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%81rp%C3%A1d-h%C3%A1zi_Erzs%C3%A9bet_magyar_kir%C3%A1lyi_hercegn%C5%91_\(1292%E2%80%931338\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%81rp%C3%A1d-h%C3%A1zi_Erzs%C3%A9bet_magyar_kir%C3%A1lyi_hercegn%C5%91_(1292%E2%80%931338))
- <https://archiv.katolikus.hu/szentek/1113-192.html>

AQP elnöke...

ÉLETHELYZET

Valós történet alapján

Helyszín: Érd, a Spar

Beálltam egy féfi mögé a húspulthoz. Csak ketten voltunk. A férfi vásárolgat, majd rámszól „odébb menni”, vagy 3x ismétli és kocsiját húzva szinte ellök. Elképedtem.

-Uram, nem kellene a kocsiját húzni, úgy is megmutathatja mit akar.

-Maga áll rossz helyen, erre megy a sor.

-Milyen sor, ketten vagyunk? Különben is egy nővel nem beszélhet így.

- Ilyen a világ, ilyen a stílus- válaszolja.

-Önnél lehet, de nálunk, kultúráltabb körökben nem!

Nagyon megnéz. Az eladó nagyon köszöni neki, hogy meglátogatta őket, s itt vásárolt.

Nem tudom ki lehetett ez a modortalan tuskó, de ha ilyen van valami nagyobb hivatalban, akkor csak sajnálni tudom azokat, akikkel együtt dolgozik.

Az emberek egy része egyre kiméletlenebb, egyre durvább.

Lidl áruházban: Valaki ruhák közé, cipők közé, felvágottakat tesz be. Majd a mirelit áru között gyerekejátékot találtam, s a tészták között cipőpasztát. Remélem elkapták ezt a cudar embert, mert ma már nem találtam ilyen dolgokat.

Viszont ma talákoztam iszonyú bunkó, figyelmetlen emberekkel.

Egy éltesebb nő durván nekem tolt a kocsiját, a másik kettő megáll keresztbe fordult kocsival beszélgetni, s nekik áll feljebb, ha kérem engedjen el. Válasz:

- Kerüljem ki.

Kicsit megrémültem. Mi van? Régen nem volt ennyire lélektelen minden, épül le az emberiség?

Egy külön fajta: a vad ateista

Kis Enikő

Nagy tanulásban volt nemrég részem, amelyet szeretnék megosztani a kedves Olvasóval is.

A hitetlen emberről van szó (tisztelet a kivételnek), aki retteg attól, hogy meghallgassa a hívő ember gondolatait, nehogy azok megfertőzzék, meggyőzzék őt.

Fotó: Oroszi Terézia (Balaton)

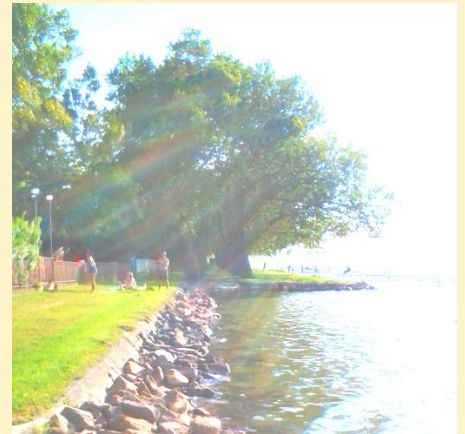
Az ilyen fogcsikorogva vitatkozik rendkívül felszínes vallási kérdésekben (pl. búcsúcédula, szerzetesi vállalások, inkvizíció – hol vannak ezek már az igazi mélységtől?). Nehogy véletlenül eljusson a valódi, létmegerengető felvetésekig. Retteg, és távol tartja magát attól az igazságtól, amelyet kirekesztett az életéből.

Magát természetesen felettébb bölcsnek és felsőbbrendűnek tartja, azt hiszi valamiféle tökéletességet ért el azáltal, hogy neki nincs szüksége támaszra, megnyugvásra Istenben. (Micsoda gög!)

Meggyőződése, hogy a hívő ember valójában gyenge és elméjében, szabadságában korlátozott. Ugyanakkor képtelen meglátni azt a Végtelen Szeretetet és mélyre menő filozófiát, amelyben hívő embertársa szabad.

Valójában, önmagára erőltetett tudatlanságában ő maga a babonás és korlátozott. Azon meggyőződése ellenére, hogy hitkérdésekben többet tud – és jobban is tudja, mint a keresztény embertársa – még azt sem képes felfogni, hogy a hit Isten ajándéka, amelyet elültetett az ember szívében; azt nem lehet erőszakkal beharcolni kívülről. Ugyanabban a babonában szenved, mint egyes, magukat kereszténynek valló és álcázó szekták, akik erőszakosan csak mondják a magukét és térítenek.

Szűkkeblűségében sok ateista állítja magát azzal, hogy a hívő ember csökkentett ítélőképességű és kérdéseire képtelen lenne válaszolni, – de sajnos, sok olyan kereszténnyel (sőt, pappal) is találkozni még mindig, akiknek sok kérdésre csak az a válaszuk, hogy „ez hittitok”, „meg vagyon írva” vagy „ez a dogma”. Csalódást kell okoznunk mindkét társaságnak: ezekre a kérdésekre igenis megvannak a válaszok, csak egy kicsit mélyebbre kell ásni annál a szánalmas felszínnél, amelyet ők kapargatnak. Ugyanis ezek a válaszok nem potyognak csak úgy az ember ölébe, meg kell értük küzdeni önmagunkkal, rengeteget kell tanulnunk és lelkileg kitisztulnunk ahhoz, hogy eljussunk arra a minimum filozófiai pontra (s finoman jelezném – ez még nem feltétlenül hit), hogy képesek legyünk feltenni a megfelelő kérdést ahhoz,

hogy megkaphassuk a választ – emberi szinten. De ekkor még mindig távol áll a delikvens attól, hogy mélységes hittel és alázattal magától a Minden Bölcsesség Forrásától kaphasson választ a kérdéseire.

Mélységes tisztelem a kivételnek, de szerény tapasztalatom szerint meglehetősen ritkán létezik olyan ateista, aki elég alázatos ahhoz, hogy akárcsak elinduljon a fejlődés útján. Ha mégis, forduljanak hozzánk bizalommal: az AQUILA az a hely, ahol segíteni tudunk ebben az embertársainknak.

Pável Márta

Lelkiség

[https://kozosgondolatok.wordpress.com/szep-gondolatok-gyujtemeny/tanmesek/](https://kozosgondolatok.wordpress.com/szep-gondolatok-gyujtemeny/ tanmesek/)

Milyenek látsz másokat?

Öreg bölcs üldögélt a Korinthusba vezető út szélén. A városba igyekvő idegen rövid pihenőt tartva beszédbe elegyedett vele:

– Milyenek itt az emberek? – tudakolódta.

– Hová valósi vagy? – kérdezett vissza az öreg bölcs.

– Athéni vagyok.

– És felétek milyen nép lakik? – kérdezett tovább az öreg.

– Hát tudod, rettenetes társaság! Mind csaló, lézengő, lusta és önző. Ezért is jöttem el onnan.

– Nincs szerencséd! Korinthusban sem jobb a helyzet. Itt is csupa csalóval és lézengővel, lusta és önző emberrel fogsz találkozni. – mondta az öreg.

A vándor búsan folytatta útját.

Nem sokkal később újabb idegen állt meg az öreg bölcs előtt. Őt is az érdekelte, hogy milyen emberek laknak Korinthusban. A véletlen úgy hozta, hogy ő is Athénből jött. Neki is feltette az öreg bölcs a kérdést, hogy ott milyenek az emberek.

– Nagyszerű emberek élnek ott! Barátságosak, segítőkészek és nagyon becsületesek! – válaszolta nem kis büszkeséggel az utas.

– Nagy szerencséd van! Korinthusban is ugyanilyen nagyszerű emberekre találsz majd! – mondta az öreg bölcs.

A vándor vidáman fütyörészve folytatta útját a város felé.

A két beszélgetést végighallgatta egy fiatalember, aki gyakran időzött az öreg bölcs társaságában. Felháborodottan jegyezte meg:

– Nagyot csalódtam benned! Sose hittem volna, hogy te is ennyire kétszínű vagy!

Az öreg bölcs mosolyogva csillapította:

– Tévedsz, fiatal barátom. Tudod, a világ a szívünkben tükröződik. Akinek a szíve gyanúval van tele, az mindenhol csalókkal fog találkozni. De akinek a szívét jóindulat tölti el, az a világon mindenhol barátságos emberekre talál.

Egy idős cseroki indián az életről mesélt az unokájának. . .

“Küzdelem zajlik a bensőmben. ” mondta a fiúnak.

“Rettentő harc ez, két farkas vívja egymással.

Az egyik gonosz – ő a harag, irigység, bánat, mohóság, arrogancia, önsajnáltság, büntudat, sértődöttség, kisebbségérzet, hazugságok, önteltség, felsőbb-

rendűség és ego. A másik jó: ő az öröm, béke, szeretet, remény, derűs nyugalom, alázat, kedvesség, jóakarát, empátia, nagylelkűség, igazság, együttérzés és hit. Ugyanez a harc benned is zajlik és mindenki másban is.”

Az unoka elgondolkozott egy percre, majd megkérdezte a nagyapját: “Melyik farkas fog győzni?”

“Amelyiket táplálsz.” – válaszolta az idős indián.

Lecke az életről

Volt egyszer egy kis hullám, aki odakinn fel-lehullámzott az idők kezdete óta. Csak élvezte a napsütést és a szelet.

Addig, míg meg nem látta a többi hullámot, amint a parthoz csapódtak, és nagyon megijedt.

-Jaj, Istenem, velem is ez fog történni?

A másik hullám azt mondta neki:

-Miért vagy olyan szomorú?

És a kis hullám azt mondta:

- Mert össze fogunk ütközni és mind semmivé válunk. Nem érted?

De a másik hullám azt mondta:

-Te nem érted! Te nem csak egy hullám vagy, hanem az óceán része....

Ahogy mi is ...részei vagyunk az Univerzumnak!

Kertészkedés

Rizmayer Péter

Édesapám tanácsai

Beköszöntött az őszi. Kezdődik a szabadgyökerű gyümölcsfák, díszfák, bokrok telepítésének időszaka a hónap második felétől, és ez tart november végéig, a fagyok beköszöntéig. Ha és amennyiben a növényt földlabdával vásároljuk, akkor a fagyott talaj kivételével bármikor ültethetjük. Természetesen azért az őszi, kora tavaszi ültetés a javasolt.

A fajtaválasztás szempontjai:

- ökológiai megfelelés: az ültetendő fa igénye és az ültetés helye /talaj minősége/ összhangban legyen. Amire konkrétan gondolunk:
 - meszes, nem meszes,
 - kötött, laza szerkezetű pangó víz borítja/nem boriítja,
 - száraz vagy nedvesebb talaj.

- a fa igényli-e a napsütést /például a dió erősen/, avagy jobban érzi magát félárnyékban /például szilva/,
- szárazságtűrő avagy sok nedvességet igénylő /alma, körte, dió/.

A fajták választás szempontjai:

- első természetesen az íz, a méret és a termés hozam,
- tisztázandó, hogy a fajta önbeporzó-e, vagy szükséges-e porzó fa ültetése,
- rezisztenciával /lisztharmat, varasodás, egyéb gombabetegségek/ rendelkezik-e vagy sem,
- az érő gyümölcs két hétvége között folyamatosan hullik-e vagy sokáig fán marad,
- a termelt gyümölcs utóérő vagy sem.

A facsemete kiválasztása:

- ne legyen husáng, mert ez minimum 3 év késedelmet jelent a termőre fordulásban,
- fontos a formás korona, az arányos gyökérzet, az egyenes törzs és a rajta levő árudai címke, ami a vírusmentességet, a fajta nevét és a fa alanyát is kell, hogy tartalmazza.

Az ültető gödör: mérete 80x80 és minimum 60 cm mély kell, hogy legyen. A gödör kiásásnál a felső és alsó 30-30 cm földet külön-külön kupacba rakjuk. Ültetéskor a felső 30 cm föld kerül alulra. A kiásott gödör eső hiányában jól belocsolandó. A gödör aljára szerves trágyát kell és nehezen mozgó műtrágyákat /kálium-foszfor/ beszórni. A beszórást követően vékony földréteget kell ráteríteni.

Az ültetés: fontos, hogy a faszemzése északi irányba álljon. A sérült gyökérzetet le kell vágni, és a túl hosszúakat lerövidíteni. A beültetett fát függőleges irányba meg kell mozgatni, hogy a gyökérzet közé bekerüljön a föld, majd óvatosan a földet megtaposni. Ezt követi a beiszapolás, majd a végleges felkupaolás. Indokolt az újonnan telepített fa karózása, és a bekerítetlen területeken nyulak stb. elleni védekezésül műanyag hálózattal körbekeríteni a törzset.

Fontos növényvédelmi feladat a lehullott levelek összegyűjtése, vagy a "puha levelek" /nem dió és körte/ beásása zöldtrágyaként a műtrágyával együtt. Növényeink környezetének gyommentesen tartása őszi feladat is. Korábban írtam a szüret utáni permetezésről, most az őszi lemosó permetezések elvégzésére hívom fel a figyelmet. A jövő évi egészséges termés megalapozásának ez az első és legfontosabb lépcsője. A lombhullás kezdetekor kell elvégezni réz, kén és rovarölő szer alkalmazásával. A permetezést bőséges lémenyiséggel kell elvégezni, a fák törzsét is le kell permetezni.

Néha úgy tűnik, hogy a természet az emberekre csak rövid lefolyású betegségeket küld, de az orvosok elsajátították ezek meghosszabbításának művészetét (M. Proust)

Az a férfi, aki szerint a nő helye a konyhában van, az nem tud vele mit kezdeni a hálószobában.

Egészséges az olyan ember, akinek mindig valahol máshol fáj. (M. Twain)

Egy ügyvéd meghal, és Szent Péter elé kerül. Kérdezi tőle:

- Miért kellett ilyen fiatalon meghalnom?

- Fiatalon? - csodálkozik Szent Péter - Hiszen az ügyfeleidnek felszámolt munka-
órák szerint már legalább 168 éves vagy!

Az orvosok nagyon szerencsések: sikereikre süt a nap, tévedéseiket betakarja a föld.
(Latin közmondás)

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „partoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat – a részletes párt-programunk is ott* olvasható:

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit
Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga
Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.
Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.
Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.